

Sygn. akt II AKa 180/19

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2020 r.

3 Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

4 Przewodniczący: SSA Maciej Żelazowski

5 Sędziowie: SA Stanisław Kucharczyk

6 SO del. do SA Iwona Gdula (spr.)

7 Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

8 przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie Miłosza Ziółkowskiego

9 po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2020 r.

10 sprawy K. O.

11 oskarżonego z art. 231 § 1 kk w zbiegu z art. 155 kk w związku z art. 11§2 kk

12 na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, obrońcy oskarżonego

13 od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

14 z dnia 11 kwietnia 2019 r. sygn. akt III K 92/18

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II. zasądza od oskarżonego oraz oskarżycielki posiłkowej D. S. na rzecz Skarbu Państwa po 1/3 wydatków za postępowanie odwoławcze, a 1/3 tych wydatków obciąża Skarb Państwa i wymierza opłaty:

- oskarżonemu w kwocie 300 (trzysta) złotych za drugą instancję,

- oskarżycielce posiłkowej D. S. w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych.

Iwona Gdula Maciej Żelazowski Stanisław Kucharczyk

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 180/19

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt III K 92/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
--	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 394 § 2 kpk, art. 405 kpk i art. 410 kpk poprzez zaniechanie ścisłego oznaczenia dokumentów ujawnianych na rozprawie bez odczytywania, a w rezultacie oparcie orzeczenia na dowodach nieujawnionych w toku rozprawy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wprawdzie Sąd I instancji wydając postanowienie w trybie art. 394 § 2 kpk nie wymienił enumeratywnie kart ujawnianych dokumentów i stanowi to pewne utrudnienie kontroli odwoławczej wydanego wyroku, ale na pewno jej nie		

<p>uniemożliwia. Wynika to z definicji dokumentu i jest weryfikowalne w świetle kart przywołanych tak w ustaleniach, jak i ocenie dowodów.</p>	
<p>Wniosek</p>	
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Nie wymienienie w treści wydanego postanowienia kart ujawnianych dokumentów nie stanowi naruszenia prawa procesowego, które miałyby wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Tym samym formułowane wnioski okazały się niezasadne.</p>	

<p>3.2.</p>	<p>Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 393 kpk i art. 410 kpk poprzez przyjęcie za podstawę ustaleń faktycznych zapisów audio i video na nośnikach elektronicznych, podczas gdy zapisy te nie zostały odtworzone w toku rozprawy głównej.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wprawdzie Sąd merytoryczny na rozprawie głównej nie odtwarzał zapisów audio i video, ale nie było takiej potrzeby, gdyż wszystkie zapisy zostały utrwalone zostały</p>		

<p>w sporządzonych protokołach w sposób profesjonalny, a następnie ujawnione. Strony nie wnosiły o ich odtworzenie zapisów na rozprawie głównej, a zastawienie zapisów utrwalonych na nośnikach ze sporządzonymi protokołami dowodzi, że są one rzetelne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W toku postępowania sporządzono protokoły z zapisy audio i video na nośnikach elektronicznych, które następnie zostały ujawnione przez Sąd Okręgowy, a na ich podstawie poczynione zostały prawidłowe ustalenia faktyczne. Skoro zatem brak było podstaw, aby przeprowadzać postępowanie dowodowe w całości wnioski okazały się niezasadne.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 394 § 2 a contrario kpk w zw. z art. 389 a contrario kpk i art. 391 § 2 a contrario kpk, art. 211 kpk, art. 198 kpk i art. 410 kpk poprzez przyjęcie za podstawę ustaleń faktycznych protokołów eksperymentów procesowych, a także opinii biegłych, podczas gdy podstawą sporządzenia opinii, a także przeprowadzonych</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	eksperymentów oraz wszystkich ustaleń dokonanych w czasie eksperymentów były zeznania złożone przez K. O. - wówczas jeszcze w charakterze świadka, a które objęte są zakazem dowodowym.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
W toku postępowania przygotowawczego przeprowadzono 3 eksperymenty procesowe z udziałem K. O. w sytuacji, gdy występował w charakterze świadka. Podczas pierwszego z nich (k.134-141) to C. J. składał relacje i wskazywał przebieg zdarzenia będącego przedmiotem osądu, a K. O. po prostu pozostawał na miejscu. W trakcie jednak kolejnego (k.389-403) już przedstawił swoją wersję zdarzenia – w odniesieniu do usytuowania terenu i podejmowanych czynności. Trzeci z eksperymentów (k.1200-1204) miał ustalić, czy C. J. mógł słyszeć oddawane strzały, ale i w jego trakcie K. O. ponownie demonstrował miejsce, z którego oddał strzał w kierunku samochodu. W tym stanie rzeczy ewidentnie w pierwszym z eksperymentów rola K. O. była bierna. Co do dwóch kolejnych, w którym rzeczywiście składał relacje w charakterze świadka stwierdzić należy, że zestawienie owych relacji z wyjaśnieniami, zwłaszcza tymi na rozprawie głównej, prowadzi do wniosku, że są one tożsame w najistotniejszych elementach dotyczących tego fragmentu zdarzenia, kiedy C. J. oddalił się do radiowozu aż do chwili, gdy nadjechał nim. Oczywiście Sąd Apelacyjny zauważa, że na podstawie owych eksperymentów biegły sporządził	

opinię z badań broni i batalistyki, a później jej uzupełnienie i był dodatkowo przesłuchiwany na wszystkie istotne okoliczności. Biegły G. przy tym wyraźnie wskazał, że chociaż w swojej opinii odniósł się do wskazanych przez oskarżonego miejsc, to i tak uznał na podstawie utrwalonych śladów, iż niemożliwe byłoby, iżby samochód, którym poruszał się pokrzywdzony, stał w miejscu pierwotnie wskazanym przez K. O., gdyż wówczas niemożliwe byłoby przestrzelenie obydwu bocznych szyb, jak to faktycznie miało miejsce. Oczywistym jest, że biegły odniósł się do wersji występującego wówczas w charakterze świadka K. O., ale stwierdził jedynie, że wersja ta nie jest sprzeczna z wynikami uzyskanymi podczas badań dowodów o charakterze obiektywnym, w odniesieniu do ustaleń poczynionych podczas czynności oględzin miejsca zdarzenia i pojazdu. W związku z tym rozważał przede wszystkim dane obiektywne. Podkreślić ponownie należy, że zestawienie owych relacji K. O. podczas eksperymentów procesowych prowadzi do wniosku, że nie są one sprzeczne z jego wyjaśnieniami. Zresztą sam autor apelacji na takie sprzeczności nie wskazuje. Przy tym opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych odnosi się do zabezpieczonych na miejscu zdarzenia śladów i sporządzonej bezpośrednio po zdarzeniu na miejscu dokumentacji. Zasadnie przy tym Sąd merytoryczny poczynił ustalenia faktyczne m.in. na podstawie tak eksperymentów procesowych, jak i wskazanych opinii biegłych, które zostały w sposób rzetelny, pełny i

których wiadomości specjalnych nie kwestionowała żadna ze stron.		
Wniosek		
O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wskazane naruszenie prawa procesowego nie miało żadnego wpływu na treść wyroku. Wprawdzie Sąd Okręgowy poczynił ustalenia w oparciu m.in. o protokoły z eksperymentów procesowych, w których uczestniczył K. O. w charakterze świadka, ale zestawienie jego relacji z tych czynności z wyjaśnieniami prowadzi do wniosku, że są one tożsame. Wydane opinie w oparciu m.in. o eksperymenty procesowe opierały się o dowody obiektywne. Tym samym zgromadzono kompletny materiał dowodowy, który poddano wszechstronnej i przekonującej ocenie.		

3.4.	Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 211 kpk - przez przyjęcie za podstawę ustaleń faktycznych wyników eksperymentów procesowych, podczas gdy eksperymenty procesowe zostały przeprowadzone w momencie, gdy topografia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
------	--	--

	miejsce zdarzenia została istotnie zmieniona.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Z prawidłowych ustaleń faktycznych jednoznacznie wynika, że już w trakcie przeprowadzania eksperymentów rosła wcześniej tam krzaki wycięto. Obrazują to także protokoły z czynności i fotografie. Pozostałe jednak elementy – usytuowanie terenu, jego powierzchnia, umiejscowienie ogrodzenia, na którym zatrzymał się pojazd itp. pozwalało jednak zobrazować przebieg zdarzenia. Decydujące znaczenie miały przy tym protokoły z czynności przeprowadzonych bezpośrednio po zdarzeniu, podczas których krzaki ewidentnie rosły, a także usytuowanie zabezpieczonych śladów.		
Wniosek		
O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zgromadzono kompletny materiał dowodowy, który poddano wszechstronnej i przekonującej ocenie. Eksperymenty procesowe przeprowadzono w tym samym		

miejscu, choć wycięto wcześniej krzaki.		
3.5.	<p>Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 7 kpk poprzez przyjęcie za podstawę ustaleń faktycznych (w tym w odniesieniu do warunków widoczności w chwili oddania strzału) dokumentacji fotograficznej przekazanej przez redakcję (...) i przyjęcie na tej podstawie, że oskarżony w chwili oddania strzału nie miał dobrej widoczności podczas gdy wspomniane fotografie zostały wykonane wyłącznie w celu zilustrowania artykułu prasowego, a nie dla celów procesowych ustaleń topografii miejsca przez wykwalifikowanego technika kryminalistycznego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wbrew apelującemu dokumentacja fotograficzna przekazana przez redakcję (...) nie stanowi podstawy ustaleń faktycznych. Natomiast dowód ten został oceniony i dość niefortunnie wskazano, że miał duże znaczenie dla ustaleń rzeczywistego wyglądu miejsca zdarzenia. Chociaż oczywiście wygląd miejsca (w odniesieniu do rosnących wówczas krzaków) obrazują dowody sporządzone bezpośrednio po zdarzeniu przez profesjonalistów – funkcjonariuszy Policji przybyłych, aby ową dokumentację sporządzić. Okoliczności związane z brakiem należytej widoczności wyprowadzono z opinii biegłego z zakresu balistyki.</p>		
Wniosek		

<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał prawidłowej ocenie. Wbrew wywodom skarżącego, nie poczynił ustaleń na podstawie dokumentacji fotograficznej redakcji gazety, gdyż okoliczność, że na terenie rosły krzaki jest bezsporna.</p>		
<p>3.6.</p>	<p>Naruszenie prawa materialnego a to art. 231 § 1 kk, art. 155 kk oraz art. 45 pkt. 1 lit.a i pkt. 3 a także art. 47 pkt 1 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej poprzez przyjęcie, że oddanie strzału przez oskarżonego nie było w okolicznościach sprawy dopuszczalne, podczas gdy oskarżony oddał strzał w warunkach zagrożenia życia, po uprzedniej próbie rozjechania go przez C. S., skutkującej uszkodzeniem kolana i w sytuacji, gdy zachowanie C. S. było agresywne, desperackie i nieprzewidywalne.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ewidentnie nie doszło do obrazy wskazanych przepisów prawnych, gdyż wywody w tym</p>		

względnie Sądu merytorycznego są ze wszelkich miar zasadne. W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że Sąd ten wskazał, jakich obowiązków służbowych oskarżony, jako funkcjonariusz publiczny nie dopełnił, z jakich przepisów obowiązki te wynikały i że związane z tym było działanie na szkodę interesu publicznego. Dość stwierdzić, że na odprawie w dniu 12.08.2016r. na porannej odprawie patrolom, a więc C. J. i K. O. przydzielone zostały określone zadania związane z likwidacją skutków zdarzeń drogowych tj. patrolowanie najpierw rejonu(...)", a potem „(...)”. Były to ściśle oznaczone rejony wyznaczone dla konkretnych ulic, przy czym patrol, w skład którego wchodził oskarżony nie objął wyznaczonych rejonów, ale pojechał na ul.(...), która nie mieściła się z żadnym z oznaczonych rejonów, aby tam czynić ustalenia związane z właścicielem i użytkownikiem samochodu marki (...). Dodatkowo podkreślić należy, że nie dopełnienie tego obowiązku wynikało z inicjatywy K. O., który poinformował swojego partnera, iż uzyskał zgodę kierownika, na wykonanie tej czynności. Ewidentnie więc oskarżony działał z umyślnie, co należy odnieść i do nie utrzymywania stałej łączności radiowej, a naruszenie tego obowiązku polegało na nie informowanie dyżurnych o podjętych z własnej inicjatywy czynnościach. Jak bowiem trafnie ustalił Sąd I instancji policjanci mieli obowiązek informowania przez radio operatora o wszystkich podejmowanych interwencjach i sposobie ich zakończenia. Każde odstępstwo od przydzielonych na odprawie zadań powinno być zgłoszone. Nic takiego nie miało miejsca, a G. J. poinformował

dopiero dyżurnego o zauważonym (...) kiedy jechali na ul. (...). Skoro zaś oskarżony odstąpił od wykonywania czynności związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa w ruchu drogowym w rejonach patrolowania „(...)” i „(...)”, a więc w rejonach gdzie z gromadzonych danych wynikało, iż ilość wypadków drogowych, kolizji i różnego rodzaju naruszeń przepisów z zakresu ruchu drogowego jest znaczna, to ewidentnie działał na szkodę interesu publicznego, gdyż sama obecność oznakowanego radiowozu i policjantów na służbie powodowałaby wzmożoną czujność uczestników ruchu drogowego. Dalej stwierdzić należy, że nie ma racji skarżący kwestionując kwalifikacje z art. 155kk. W realiach sprawy, jak słusznie przyjmuje Sąd I instancji, nie miała miejsce żadna z sytuacji enumeratywnie wskazanych w art. 45 z dnia 24 maja 2013r. ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, a w szczególności ta związana z koniecznością odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamach na życie albo zdrowie K. O.. Pokrzywdzony w żadnym momencie nie przystępował bowiem do ataku, nie podejmował zachowań godzących w prawem chronione dobra policjanta. W żadnym razie momencie dobra te nie były zagrożone – nawet w chwili zetknięcia się kołczyny dolnej lewej ze zderzakiem samochodu, którym kierował pokrzywdzony. Doszło wtedy jedynie do zetknięcia się z samochodem, a wystarczające było przemieszczenie się z toru jazdy kierującego, co zresztą oskarżony uczynił, aby uniknąć kontaktu z samochodem. I nawet w tym momencie nie było konieczności użycia broni palnej dla uniknięcia dalszego zagrożenia zdrowia, czy

życia. Ewidentnie przy tym oceniając wszystkie manewry podejmowane przez C. S. jedynym jego celem, co z determinacją realizował, było uniknięcie zatrzymania i ucieczka przed interweniującymi funkcjonariuszami. Wywody Sądu Okręgowego Sąd Apelacyjny w pełni podziela. Dość stwierdzić, że w żadnym momencie C. S. nie przystąpił do ataku na życie i zdrowie C. O., a czyn jego nie był zamachem. Na pewno już do owego bezpośredniego, bezprawnego zamachu nie doszło w momencie oddania drugiego-śmiertelnego strzału. W tym momencie pojazd z pokrzywdzonym oddalał się, a oskarżony oddał strzał, żeby uniemożliwić mu ucieczkę. Wynika to tak z układu sytuacyjnego, jak słów wypowiedzianych przez oskarżonego do dyżurnego drogą radiową. Uciekający pokrzywdzony nie mógł nie w żaden sposób zagrozić i nie zagrażał życiu i zdrowiu pokrzywdzonego, gdyż oddalał się od niego. Zatem w żadnym momencie użycie broni palnej nie było zasadne. Jednocześnie skoro oskarżony oddając strzał do kierującego samochodem marki (...), pomimo braku należytej widoczności i niewystąpienia sytuacji, o której mowa w art. 45 cytowanej ustawy, doprowadzając do nieumyślnego pozbawienia życia pokrzywdzonego ewidentnie wyczerpał znamiona art.155kk. O braku należytej widoczności Sąd Apelacyjny wypowiadał się już omawiając zarzut 3.3. Dość podkreślić, że biegły z zakresu badań broni i batalistyki wyraźnie stwierdził, że o braku należytej widoczności i niewiarygodności w związku z tym wyjaśnień oskarżonego, który twierdził, że widząc cały pojazd celował jego tylną

<p>część, wskazuje brak możliwości trafienia w przednie szyby samochodu jadący do przodu, gdy strzelec celuje w tylną część pojazdu. Tym samym skoro oskarżony nie miał możliwości celowania i wyboru części pojazdu, w która celuje, gdyż widoczność zasłaniały mu rosnące krzaki, a pomimo tego strzelił, a swoim działaniem doprowadził do pozbawienia życia C. S., to wyczerpał znamiona art.155kk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy kompletny materiał dowodowy poddał wnikliwej i wszechstronnej ocenie. Wskazał, które z dowodów są wiarygodne, a które nie i dlaczego. Wynikiem tego były prawidłowe ustalenia faktyczne, a także ocena prawna zachowania oskarżonego, tak w odniesieniu do kwalifikacji prawnej wskazanej przez oskarżyciela publicznego, jak i podnoszonych przez strony zarzutów w toku prowadzonego postępowania, to nie może być mowy o naruszeniu prawa materialnego.</p>		
<p>3.7.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, że skoro teren na którym miało</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

	<p>miejsce zdarzenie był porośnięty krzewami, to oskarżony nie miał dostatecznej widoczności w chwili oddania strzału, podczas gdy w toku postępowania nie ustalono, czy w chwili oddania strzału, na jego linii znajdowała się jakakolwiek przeszkoda przesłaniająca widoczność.</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Okoliczność, że w momencie zdarzenia teren był porośnięty krzewami jest bezsporna i wynika także z wyjaśnień samego oskarżonego. Okoliczności związane z brakiem dostatecznej widoczności w chwili strzału wynikają z opinii z zakresu badań broni i batalistyki. Na podstawie obiektywnych dowodów – ustaleń poczynionych podczas czynności oględzin miejsca zdarzenia i pojazdu tuż po zdarzeniu, oględzin zwłok – w zakresie otworu wlotowego i wylotowego – jednoznacznie stwierdził, w odniesieniu do wyjaśnień oskarżonego, który utrzymywał, że w momencie oddania strzału widział całą sylwetkę pojazdu i celował w jego tył – stwierdził, że wprawdzie strzelec nie zawsze trafia tam, gdzie celuje, ale nie ma możliwości trafienia samochodu jadącego do przodu w jego przednią część, jeżeli celuje się w jego tył. Tym samym ewidentnie należy stwierdzić, że z racji rosnących krzewów oskarżony nie miał możliwości celowania i wyboru części samochodu, w którą celuje.</p>		
<p>Wniosek</p>		

<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wnikliwej i przekonującej ocenie. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie. W szczególności wskazał, na jakiej podstawie uznał, że w momencie oddania strzału oskarżony nie miał możliwości celowania w określoną część samochodu.</p>		
<p>3.8.</p>	<p>Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 7 kpk poprzez częściową odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie warunków w chwili oddania strzału, podczas gdy zeznania oskarżonego są spójne, logiczne i brakuje dowodów przeciwnych w tym zakresie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wyjaśnienia oskarżonego także w tej części są ewidentnie weryfikowalne przede wszystkim przez opinię biegłego z zakresu balistyki oraz badań broni i amunicji. Biegły przeprowadzając eksperymenty procesowe, zapoznając się</p>		

z całokształtem materiału dowodowego, w tym przede wszystkim utrwalonymi na miejscu zdarzenia śladami, oględzinami miejsca zdarzenia, pojazdu i zwłokami – w części dotyczącej miejsca wlotu i wylotu pocisku ewidentnie wskazał miejsce usytuowania pojazdu w chwili strzału w odniesieniu do miejsca strzelca z uwagi na obiektywny skutek – przestrzelenie obydwu bocznych szyb. Wykluczył, co już wspomiano, możliwości celowania w tył pojazdu, gdy strzelec widzi cały samochód w sytuacji, gdy jedzie on do przodu i przestrzelenie bocznych szyb przednich. Tym samym zasadnie dokonując oceny tak utrwalonych dowodów z miejsca zdarzenia, jak i opinii rzeczzonego biegłego Sąd zdyskredytował w tej części wyjaśnienia oskarżonego, jak podyktowane chęcią uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd I instancji zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wszechstronnej i przekonywującej ocenie. Przedmiotem jego oceny były także wyjaśnienia oskarżonego, a z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika, z jakich przyczyn

Sąd ten nie uznał ich za wiarygodnych w całości.		
3.9.	Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę zeznań I. K. i przyjęcie ich za wiarygodne w zakresie jakim zaprzeczał on, że rozmawiał z oskarżonym w trakcie odprawy o wyjeździe w dniu zdarzenia na ulicę (...), podczas gdy świadek stwierdza, że ma poważne problemy z pamięcią, wobec czego należy dokonywać oceny jego zeznań ze szczególną ostrożnością.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
I. K. był przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym na wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, w tym co do rozmowy z oskarżonym w trakcie odprawy w dniu zdarzenia. W sposób jednoznaczny i przekonywująco opisał jej przebieg. Na owe problemy „z pamięcią” powołał się dopiero w trakcie przesłuchania na rozprawie głównej w sytuacji, znacznej odległości czasowej od poprzedniego przesłuchania. Potwierdził przy tym okoliczności wynikające z odczytanego mu protokołu. Tym samym brak jakiegokolwiek podstaw do uznania owych relacji z za niewiarygodne.		
Wniosek		
O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie	# zasadny # częściowo zasadny	

zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.	# niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Skoro Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wszechstronnej i wnikliwej ocenie, to brak podstaw do uznania formułowanych wniosków za zasadnych. Przedmiotem oceny Sądu były także zeznania I. K., a z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wskazano z jakich przyczyn uznano je za wiarygodne.		
3.10.	Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 7 kpk poprzez przyjęcie, że zeznania A. C. choć są prawdziwe, to jednak nie są miarodajne w odniesieniu do sposobu postrzegania trasy M2, podczas gdy świadek ten jako wieloletni funkcjonariusz i przełożony oskarżonego dysponował wiedzą na temat sposobu postrzegania tras i praktyki patrolowania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wprost wynika, że chociaż Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom A. C., to jednak zasadnie uznał je za niemiarodajne co do rejonu „(...)”. Tak ocena Sądu, wbrew wywodom skarżącego, pozostaje ewidentnie pod ochroną art. 7kpk. Skoro bowiem postali przesłuchani funkcjonariusze tj. I.		

<p>k., G. J., D. Z. i pozostali uznani przez ten Sąd za wiarygodnych, wydruki z obszarów określających rejony patrolowania „(...)” i „(...)” ewidentnie wskazują, że pierwszy z rejonów obejmował ulice (...), to brak jakichkolwiek podstaw, aby w tym w tym zakresie uznać za miarodajny odosobniony dowód w postaci zeznań A. C.. Podkreślić przy tym należy, że zgodnie z odprawą poranną od godz. 10,00 do 13,00 patrol K. O./C. J. miał przebywać w rejonie „(...)”, a więc w rejonie ulic (...)(...), (...) i (...), a dopiero od 17,00 w „(...)”. Tymczasem na ul. (...) pojechali po godz.10,04, a o godz. 10,18 kiedy K. O. połączył się droga radiową z dyżurnym informując o zdarzeniu, w tym oddanych strzałach.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wnikliwej i wszechstronnej ocenie. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie, w tym także w sposób przekonywujący ocenił zeznania A. C., to brak było jakichkolwiek podstaw do uznania sformułowanych wniosków za zasadne.</p>		

<p>3.11.</p>	<p>Naruszenie prawa materialnego, a to art. 231 §1 kk poprzez przyjęcie, że wyjazd oskarżonego w dniu zdarzenia na ulicę (...) stanowił przestępstwo przekroczenia uprawnień podczas gdy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjazd na ul. (...) stanowił realizację decyzji dowódcy patrolu - G. J., • wyjazd na ul. (...) nie spowodował szkody w interesie publicznym lub prywatnym. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ewidentnie prawidłowo Sąd Okręgowy ustalił, tak w oparciu o zeznania G. J., jak i wyjaśnienia samego oskarżonego, że wprawdzie dowódca patrolu był G. J., ale o wyjeździe na ul. (...), poza rejonami patrolowania, zdecydowała wypowiedź K. O., który wskazał swojemu partnerowi, iż zgody na podjęcie czynności związanych z ustaleniem tożsamości właściciela i użytkownika (...) udzielił mu kierownik. Ta wypowiedź przekonała G. J.. Jednocześnie podkreślić należy, że z racji nie dopełnienia ciężących obowiązków służbowych G. J. również poniósł odpowiedzialność, gdyż toczyło się postępowanie karne przeciwko niemu, które zakończyło się warunkowym umorzeniem postępowania. Okoliczność więc, że G. J. uwierzył K. O. i nie podjął żadnych czynności weryfikujących jego słowa, nie oznacza, iż realizował swoją decyzję. Czyn przy tym z art. 231 § 1 kk polegał na działaniu na szkodę</p>		

<p>interesu publicznego. Ewidentnie przy tym w wyznaczonych im rejonach, co wprost wynika z zestawień odnotowanych zdarzeń losowych w 2016r., odnotowano w sierpniu 2016r. znacząca liczbę wypadków drogowych, kolizji i innych naruszeń przepisów z zakresu ruchu drogowego. Tym samym ewidentnie patrolowanie wskazanych rejonów miało na celu przynajmniej ograniczenie wszelkich naruszeń przepisów przez uczestników ruchu drogowego, a samo patrolowanie, obecność w tym rejonie ewidentnie wpływałaby na ujawnianie, zwalczanie i zapobieganie owym naruszeniom.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wnikliwej i wszechstronnej ocenie. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne. W oparciu o ową ocenę dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, a przedmiotem jego rozważ była także kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu, to brak podstaw do uwzględnienia wniosków.</p>		

3.12.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na przyjęciu, że:</p> <p>a) oskarżony nie pozostawał w kontakcie z dyżurnym KMP w S., podczas gdy oskarżony pozostawał w takim kontakcie dyżurnym, skoro pozostająca w dyspozycji patrolu radiostacja była cały czas włączona,</p> <p>b) ulica (...) pozostawała poza obszarem patrolowania, podczas gdy ustalone trasy miały charakter jedynie orientacyjny.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Prawidłowo Sąd I instancji ustalił, że utrzymywanie stałej łączności radiowej nie można sprowadzać do włączenia radiostacji. rzecz w tym, iż owe utrzymywanie stałej łączności radiowej musi polegać na informowaniu dyżurnych o wszystkich podejmowanych interwencjach i sposobie ich zakończenia. Tymczasem K. O. i G. J. nie poinformowali dyżurnego o podjętych, z inicjatywy tego pierwszego, czynnościach przy ul. (...) w S.. Informacje G. J. dopiero przekazał po zauważeniu (...)podczas jazdy na ul.(...). Do tej chwili dyżurny nie miał pojęcia, że patrol wyjechał poza zlecony mu rejon i jakie czynności miał tam wykonywać. Czynności te przy tym nie były zdarzeniami nagłymi, gdyż K. O. sam przyznał, że jeszcze 10.08.2016r. sprawdził w systemie, że dane użytkownika (...). Informacji tych zaś nie przekazał Funkcjonariuszom Komisariatu Policji S.-D., a policjanci ruchu drogowego mieli</p>		

zakaz prowadzenia postępowań przygotowawczych i wyjaśniających. Tym samym rodzaj naruszenia nie budzi żadnych wątpliwości. Jednocześnie rejony patrolowania były precyzyjnie oznaczone, co wynika nie tylko z relacji przesłuchanych funkcjonariuszy policji, których relacje Sąd merytoryczny uznał za wiarygodne, ale i wydruków obszarów określających rejony patrolowania. Skoro patrol K. O./C. J. między godzinami 10,00 a 13,00 mieli znajdować się w ściśle określonym rejonie ulic, który to rejon wynika z prawidłowych ustaleń faktycznych, a która to ulica (...) nie sąsiaduje z żadną z ulic z wyznaczonych rejonów, to w żadnym razie nie sposób przyjąć, iż jazda na tę ulicę mieściła się w ramach wyznaczonych obowiązków. Podkreślić przy tym należy i to, iż funkcjonariusze nie pojechali tam po to, aby likwidować skutki zdarzeń drogowych, czy zapobiegać naruszaniu przepisów z zakresu ruchu drogowego, ale żeby ustalić tożsamość właściciela i użytkownika (...). Na czynności tej zresztą nie poprzestali, bo pojechali dalej na ul. (...).

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wszechstronnej i przekonywującej ocenie. Wskazał przy tym, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego. Przedmiotem jego przekonywujących ustaleń i rozważań były także te związane z rodzajem i charakterem naruszonych przez oskarżonego obowiązków służbowych.</p>		
<p>3.13.</p>	<p>Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia a to art. 7 KPK poprzez dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, co doprowadziło Sąd meriti do poczynienia błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na bezpodstawnym, nieznajdującym wsparcia w zasadach doświadczenia życiowego oraz wskazaniach logicznego rozumowania przyjęciu, że K. O. doprowadził do nieumyślnego pozbawienia życia C. S., w sytuacji, gdy prawidłowa ocena całokształtu okoliczności faktycznych (prawidłowo ustalonych przez Sąd meriti) w szczególności ustaleń Sądu I Instancji w zakresie braku należytej widoczności, przekroczenia przez oskarżonego zasad i warunków użycia broni palnej, winno prowadzić do ustalenia, iż oskarżony oddając strzał w takich warunkach - braku odpowiedniej widoczności celu, oddalania się pojazdu pokrzywdzonego C. S. jak również braku jakiegokolwiek zagrożenia dla życia i zdrowia powinien i mógł przewidywać śmierć pokrzywdzonego, a w konsekwencji, iż działania oskarżonego wypełniają</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	znamiona przestępstwa zabójstwa z zamiarem ewentualnym.	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd I instancji nie tylko, że zgromadził kompletny materiał dowodowy, na podstawie którego poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, ale i ocenił zamiar oskarżonego w płaszczyźnie przyjętej kwalifikacji prawnej czynu. Wbrew wywodom skarżącego oskarżony nie polował na pokrzywdzonego, ale jedynie podejmował działania w celu jego zatrzymania. Nie można przy tym zapominać, że był umundurowanym funkcjonariuszem Policji na służbie, poruszał się oznakowanym radiowozem, a w dniu zdarzenia obaj z G. J. dawali C. S. znaki, których rodzaj i charakter nie pozostawał żadnych wątpliwości, że winien zatrzymać się do kontroli, czego nie uczynił. O ile przy tym w realiach sprawy nie budzi żadnych wątpliwości, że oskarżony osobiście odebrał niepowodzenie związane z niezatrzymaniem pokrzywdzonego z (...), ale na pewno nie był z nim w konflikcie i na pewno oddając strzał nie działał z zamiarem ewentualnym. Gdyby zresztą chciał zabić pokrzywdzonego, to mógł to uczynić po dobiegnięciu do jego pojazdu. Przy tym analiza zachowania K. O. w trakcie czynności w dniu (...) aż do momentu oddania drugiego strzału wskazuje, iż jego jedynym celem było zatrzymanie pokrzywdzonego. Oczywistym jest, na co wskazywano już powyżej, że użycie przez niego broni nie było zasadne w żadnym momencie, ale nie sposób wysnuć tezy, że działał z zamiarem</p>		

ewentualnym pozbawienia życia C. S.. Chociaż podjął działania nie należące do jego uprawnień i nie poinformował o nich przełożonego – dokonał sprawdzenia użytkownika (...)w systemie i okłamał G. J., że ma pozwolenie na jazdę na Rymarską, to przecież chciał ustalić personalia użytkownika pojazdu i zatrzymać go. Wskazując na „skutek uboczny” obok zamiaru głównego zatrzymania pokrzywdzonego, którym była śmierć C. S. skarżący sam przedstawia argument świadczący o działaniu nieumyślnym oskarżonego. Strzelanie do samochodu, który nie był widoczny i tym samym w układzie kiedy oskarżony nie wiedział, w jaką część samochodu celuje ewidentnie wskazuje, że oskarżony nie przewidywał, że skutkiem jego działania będzie śmierć kierującego. Podejmowane działania po zdarzeniu- wymontowanie kamerki, przestawienie radiowozu stanowią elementy obranej linii obrony i nie stanowią kontynuacji zamiaru, z którym działał. Nagranie podano analizie, i nie stwierdzono ingerencji, ale nie zawierało ono samego momentu oddania strzału. Z kolei położenie radiowozu nie było istotne z punktu widzenia sprawstwa i winy oskarżonego, gdyż G. J. nadjechał już po oddaniu obu strzałów. Oskarżony w żadnym momencie nie zwerbalizował innego celu, jak zatrzymanie pokrzywdzonego, a analiza zachowania przed, jak i po zdarzeniu, jego pobudek, powodów zajścia, stosunku do pokrzywdzonego niezbicie wskazują, że jedynym celem oskarżonego było zatrzymanie pokrzywdzonego.

Wniosek

<p>O zmianę skarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonego, a co za tym idzie i opisu czynu, poprzez zakwalifikowanie go z art. 148 § 1 KK i wymierzenie w ramach tak przyjętej kwalifikacji kary w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wszechstronnej i przekonywującej ocenie. Wskazał przy tym, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego. Przedmiotem jego przekonywujących ustaleń i rozważań były także te związane z zamiarem, z którym działał oskarżony.</p>		
<p>3.14.</p>	<p>Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia a to art. 7 KPK poprzez dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, co doprowadziło Sąd meriti do poczynienia błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na bezpodstawnym, nieznajdującym wsparcia w zasadach doświadczenia życiowego oraz wskazaniach logicznego rozumowania przyjęciu, że spowodowanie skutku śmiertelnego przez K. O. nastąpiło w sposób niezamierzony poprzez lekkomyślne oddanie strzału „nie mając możliwości wycelowania w miejsce pojazdu jak najmniej narażające przebywającego w nim kierującego,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>w warunkach, gdzie oddalający się pojazd była dla niego niewidoczny z uwagi na roślinność zasłaniającą widoczność”, w sytuacji, gdy prawidłowa ocena winna prowadzić do uznania, iż strzelając - jak to ujął Sąd I Instancji w swoim uzasadnieniu pisemnym „na chybił trafił”, czy też w ustnych motywach rozstrzygnięcia „strzelał na oślep” , oskarżony powinien i mógł przewidywać, że używając broni palnej, bez odpowiednich do tego warunków może spowodować śmierć człowieka, a zatem godził się na takie konsekwencje użycia przez siebie broni palnej, który to błąd (wraz z pozostałymi wskazanymi w zarzutach) doprowadził Sąd meriti do nieprawidłowego ustalenia kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, poprzez błędne zakwalifikowanie go z art. 155 § 1 KK aniżeli z art. 148 § 1 KK, za czym przemawia prawidłowa analiza i ocena stanu faktycznego i okoliczności sprawy, które zostały przez Sąd ustalone (ale ocenione) prawidłowo, a w konsekwencji podnoszę zarzut obrazy art. 148 § 1 KK poprzez jego niezastosowanie do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sprawy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W sytuacji kiedy pokrzywdzony nie reagował na dawane sygnały nakazujące zatrzymanie i poddanie się kontroli przez umundurowanych funkcjonariuszy policji poruszających się oznakowanym radiowozem, czy też strzał ostrzegawczy, a działanie miało charakter dynamiczny i nagły K. O. pod wpływem pobieżnej oceny, stresu oddał lekkomyślnie</p>		

<p>do oddalającego się pojazdu strzał i liczył, że w ten sposób zatrzyma uciekającego i przeprowadzi z nim w końcu czynności kontrolne. Brak jest racjonalnych przesłanek, że oddając strzał przewidywał i godził się, że spowoduje śmierć kierującego. Nie celował w przednią część samochodu, gdyż widoczność zasłonięta była przez rosnące wówczas krzaki. Strzelił więc, jak to ujął Sąd merytoryczny, „na chybił-trafił”. Tym samym nic nie wskazuje, że strzelając do pojazdu oskarżony godził się na zaistnienie skutku śmiertelnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę skarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonego, a co za tym idzie i opisu czynu, poprzez zakwalifikowanie go z art. 148 § 1 KK i wymierzenie w ramach tak przyjętej kwalifikacji kary w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wszechstronnej i przekonywującej ocenie. Wskazał przy tym, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego. Przedmiotem jego przekonywujących ustaleń i rozważań były także te związane z zamiarem, z którym działał oskarżony.</p>		
<p>3.15.</p>	<p>Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ</p>	<p># zasadny</p>

na treść zapadłego w sprawie orzeczenia a to art. 7 KPK poprzez dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, co doprowadziło Sąd meriti do poczynienia błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na bezpodstawnym, nieznajdującym wsparcia w zasadach doświadczenia życiowego oraz wskazaniach logicznego rozumowania przyjęciu, że brak jest racjonalnych przesłanek, wskazujących na to, że oddając ten strzał oskarżony przewidywał i godził się na spowodowanie śmierci uciekającego przed zatrzymaniem kierującego, w sytuacji, gdy okoliczności faktyczne sprawy w szczególności zachowanie oskarżonego przed tragicznym zdarzeniem z dnia 12.8.2016 r., wskazują (na co zresztą wskazuje Sąd I Instancji w dalszej części uzasadnienia), iż skutek w postaci śmierci pokrzywdzonego był obiektywnie możliwy do przewidzenia, co w konsekwencji wyklucza możliwość uznania, iż działanie oskarżonego wypełnia znamiona przestępstwa nieumyślnego spowodowania śmierci, który to błąd (wraz z pozostałymi wskazanymi w zarzutach) doprowadził Sąd meriti do nieprawidłowego ustalenia kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, poprzez błędne zakwalifikowanie go z art. 155 § 1 KK aniżeli z art. 148 § 1 KK, za czym przemawia prawidłowa analiza i ocena stanu faktycznego i okoliczności sprawy, które zostały przez Sąd ustalone (ale ocenione) prawidłowo, a w konsekwencji podnoszę zarzut obrazy art. 148 § 1 KK poprzez jego niezastosowanie do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sprawy.

częściowo zasadny

niezasadny

Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Analizując tak zachowanie oskarżonego przed 12.08.2016r., jak i w dniu zdarzenia będącego przedmiotem osądu ewidentnie wskazuje, że zamiarem jego było li i wyłącznie zatrzymanie pokrzywdzonego. Zresztą wskazać należy i to, że gdyby zgodnie z wydanymi poleceniami zatrzymał się i stosował do wykonywanych poleceń ewidentnie zdarzenie mogłoby nie mieć tak tragicznych skutków. Zachowanie oskarżonego ewidentnie było reakcją, na dynamiczne i niesubordynowane czynności pokrzywdzonego, który za wszelką cenę zamierzał uciec. Nie sposób było przy tym przewidzieć tych czynności. Zważywszy więc na powyższe wywody odnoszące się do wszystkich zarzutów pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej nie sposób przyjąć kwalifikacji z art. 148 § 1 kk.</p>		
Wniosek		
<p>O zmianę skarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonego, a co za tym idzie i opisu czynu, poprzez zakwalifikowanie go z art. 148 § 1 KK i wymierzenie w ramach tak przyjętej kwalifikacji kary w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Skoro Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy,		

<p>który poddał wszechstronnej i logicznej ocenie, to brak było podstaw do uwzględnienia wniosków.</p>		
<p>3.16.</p>	<p>Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia a to art. 7 KPK poprzez dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, co doprowadziło Sąd meriti do poczynienia błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na bezpodstawnym, nieznajdującym wsparcia w zasadach doświadczenia życiowego oraz wskazaniach logicznego rozumowania przyjęciu, że za odrzuceniem tezy, że działanie oskarżonego zostało podjęte z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia pokrzywdzonego przemawia brak głębszego konfliktu oskarżonego z pokrzywdzonym, w sytuacji, gdy już samo zachowanie oskarżonego, jego nastawienie wobec zdarzenia z (...) wskazuje, iż oskarżony działał w afekcie, w chęci swoistej „zemsty” za niesubordynację pokrzywdzonego wobec Jego poleceń, a nadto takie ustalenie Sądu stoi w sprzeczności z zacytowaną przez Sąd meriti wypowiedzią oskarżonego przez radio „ja już go znałem wcześniej z interwencji, już mi nie raz uciekał” co bezpośrednio wskazuje na swoisty osobisty zatarg oskarżonego z pokrzywdzonym, który to błąd (wraz z pozostałymi wskazanymi w zarzutach) doprowadził Sąd meriti do nieprawidłowego ustalenia kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, poprzez błędne zakwalifikowanie go z art. 155 § 1 KK aniżeli z art. 148 § 1 KK, za czym przemawia prawidłowa analiza i ocena stanu faktycznego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>i okoliczności sprawy, które zostały przez Sąd ustalone (ale ocenione) prawidłowo, a w konsekwencji podnoszę zarzut obrazy art. 148 § 1 KK poprzez jego niezastosowanie do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sprawy.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>O ile przy tym w realiach sprawy nie budzi żadnych wątpliwości, że oskarżony osobiście odebrał niepowodzenie związane z niezatrzymaniem pokrzywdzonego z (...), ale na pewno nie był z nim w konflikcie i na pewno nie oddając strzał nie działał z zamiarem ewentualnym. Gdyby zresztą chciał zabić pokrzywdzonego, to mógł to uczynić po dobiegnięciu do jego pojazdu. Przy tym analiza zachowania K. O. w trakcie 12.08.2016r. aż do momentu oddania drugiego strzału wskazuje, iż jego jedynym celem było zatrzymanie pokrzywdzonego. Wypowiedź oskarżonego do dyżurnego, z której wynika, że znał pokrzywdzonego z wcześniejszej interwencji i że już mu raz uciekał znajduje potwierdzenie w prawidłowych ustaleniach Sądu I instancji, chociaż oczywiście nie oznacza, iż znali się osobiście, ale że mieli sprzeczność, gdy w nocy z 9/10.08.2016r. oskarżony próbował go zatrzymać.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę skarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonego, a co za tym idzie i opisu czynu, poprzez zakwalifikowanie go z art.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>148 § 1 KK i wymierzenie w ramach tak przyjętej kwalifikacji kary w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wszechstronnej i logicznej ocenie, to brak było podstaw do uwzględnienia wniosków.</p>		
<p>3.17.</p>	<p>Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia, a to art. 410 KPK poprzez pominięcie przez Sąd meriti istotnych okoliczności odnoszących się do oskarżonego, a to w szczególności w zakresie dotychczasowych zdarzeń z udziałem oskarżonego, w których używał on broni palnej, w tym ze skutkiem trwałego uszczerbku na zdrowiu, które to pominięcie doprowadziło do błędnego uznania, iż oskarżony nie przewidywał skutku w postaci śmierci pokrzywdzonego i na niego się nie godził, w sytuacji, gdy jest to okoliczność istotna, mająca znaczenie dla oceny doświadczenia oskarżonego w podobnych sytuacjach i jego możliwości przewidywania i godzenia się ze skutkami podejmowanych przez niego działań, co doprowadziło Sąd I Instancji do przyjęcia błędnej kwalifikacji prawnej z art. 155 § 1 KK aniżeli prawidłowej z art. 148 § 1 KK.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy. Brak jakichkolwiek podstaw do wskazywania, że za zamiarem ewentualnym „przemawia bogate doświadczenie oskarżonego”. Oczywistym jest, że K. O., jako funkcjonariusz Policji potencjalnie miał możliwość użycia broni na służbie. Okoliczność, jak twierdzi skarżący, że uczynił to uprzednio dwa razy nie przesądza w żadnym razie, że jego doświadczenie w tym względzie powinno powodować, iż miał jeszcze większą możliwość przewidywania tragicznych skutków użycia broni. Zdarzenie w dniu (...) miało szybkie i gwałtowne zwroty, które nie sposób było przewidywać. Z danych o karalności nie wynika, aby był karany za jakiegokolwiek przestępstwo z użyciem broni palnej, a wręcz przeciwnie w aktach sprawy znajduje się prawomocne orzeczenie uniewinniające.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę skarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonego, a co za tym idzie i opisu czynu, poprzez zakwalifikowanie go z art. 148 § 1 KK i wymierzenie w ramach tak przyjętej kwalifikacji kary w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Skoro Sad Okręgowy zgromadził kompletny materiał dowodowy, który poddał wszechstronnej i logicznej ocenie, to brak było podstaw do uwzględnienia wniosków. Okoliczność, że prowadzone było przeciwko oskarżonemu inne postępowanie karne związane z niezasadnym użycie służbowym broni palnej nie znaczenia, gdyż z aktualnych danych o karalności nie wynika, aby został za taki czyn prawomocnie skazany.</p>		
<p>3.18.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary, poprzez wskazanie, iż kara w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności jawi się jako rażąco łagodna biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, ale przede wszystkim skutek działania oskarżonego jakim jest śmierć człowieka.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Stwierdzić należy, że w sytuacji, gdy Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i dokonał przekonywującej oraz logicznej oceny wszystkich dowodów, także w płaszczyźnie prawnej czynu i tym samym przyjął prawidłową kwalifikację prawną czynu, stwierdzić należy że wymierzona kara jest wyważona i adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz właściwości i warunków osobistych oskarżonego. Skarżący kwestionując wymierzoną karę nie wskazuje żadnych istotnych okoliczności, których nie uwzględniłby Sąd merytoryczny. Sąd ten bowiem wyraźnie</p>		

<p>policzył na niekorzyść sprawcy rodzaj i charakter naruszonych obowiązków, sposób użytej broni. Powołując się na sposób życia oskarżonego przed zdarzeniem skarżący pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej nie rozwija swojej myśli. Wcześniejsze zdarzenia, w czasie których miał on używać broni, nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie uczestniczył w nich pokrzywdzony, a po wtóre nie został do dnia wyrokowania wydany inny wyrok skazujący, co do czynu, w trakcie którego użył niezasadnie broni. Z kolei zachowanie po zdarzeniu, wypowiedzi medialne stanowiły realizację przyjętej linii obrony. Skoro realizował przyjętą linię obrony, wedle której nie ponosił odpowiedzialności za zarzucany mu czyn, to trudno oczekiwać, aby wyraził skruchę.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę skarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonego, a co za tym idzie i opisu czynu, poprzez zakwalifikowanie go z art. 148 § 1 KK i wymierzenie w ramach tak przyjętej kwalifikacji kary w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro Sąd merytoryczny poczytał na korzyść i niekorzyść wszystkie okoliczności łagodzące oraz obciążające, to brak było podstaw do podwyższenia wymierzonej kary pozbawienia wolności.</p>		

3.19.	<p>Rażąca niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu K. O., w stosunku do społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, rodzaju i stopnia zawinienia, przy konieczności uwzględnienia celów wychowawczych i zapobiegawczych, polegającą na wymierzeniu K. O. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności podczas, gdy sposób działania oskarżonego obejmujący działanie umyślne, w zamiarze bezpośrednim w zakresie przestępstwa z art. 231 § 1 kk, gdzie na niebezpieczeństwo naraził dobro, jakim jest bezpieczeństwo publiczne będąc jako funkcjonariusz publiczny szczególnie zobowiązanym do jego ochrony, w zakresie natomiast czynu z art. 155 kk - wyjątkową lekkomyślność i nieostrożność w postępowaniu z narzędziem niebezpiecznym, jakim jest broń palna, oddanie strzału na oślep w kierunku człowieka, a w konsekwencji względy prewencji indywidualnej w tym właściwości osobiste sprawcy wykazującego się niedopuszczalną, bo dyktowaną chwilowymi emocjami łatwością w sięganiu po broń podczas pełnienia obowiązków służbowych oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu znacznie surowszej kary pozbawienia wolności, bowiem tak orzeczona kara razi swoją łagodnością, przy licznych negatywnych przesłankach i ocenie podmiotowej sprawcy, co wskazuje, iż w tej sytuacji należało sięgnąć po wskazany w niniejszej apelacji wymiar kary, jako jedynie spełniający swoje funkcje w zakresie art. 53 § 1 i 2 kk oraz art. 85a kk.</p>	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
-------	--	--

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Skarżący prokurator wskazując, że Sąd I instancji uwzględnił wprawdzie znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, ale nie zaistnienie zamiaru bezpośredniego w zakresie niedopełnienia obowiązków służbowych. Nie zauważył przy tym, że z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd przyjął, iż obowiązki te oskarżony naruszył umyślnie, a więc bez zgody bezpośredniego przełożonego i dyżurnego. Oczywistym przy tym jest, że Sąd ten ustalił, że identyfikacja właściciela (...) i zatrzymanie go należało do funkcjonariuszy innego komisariatu. Oczywistym jest, że K. O. osobiście odebrał niepowodzenie związane z niezatrzymaniem się w nocy z 9/10 sierpnia 2016r. przez C. S. do kontroli. Zresztą uzasadnienie apelacji prokuratora stanowi li i wyłącznie powielenie ustaleń faktycznych wynikających z zaskarżonego wyroku, a nie odniesienie się do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, a tym samym nie wskazuje wyraźnie, których to przesłanek Sąd Okręgowy nie uwzględnił, a które zdaniem skarżącego przemawiają za podwyższeniem wymiaru kary. Opisanie po raz kolejny przebiegu zdarzenia nijak ma się do stawianego zarzutu. Postawa przy tym oskarżonego po popełnieniu zarzucanego mu czynu stanowi kontynuację obranej linii obrony. Skoro zgodnie z tą linią oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego czynu, to trudno, aby</p>	

oskarżony wykazał się krytycyzmem w trakcie wyjaśnień, czy w wypowiedziach medialnych. Z kolei eksponując przywiązywanie zbyt wielkiej wagi przez Sąd I instancji do niekaralności oskarżonego, gdyż jako funkcjonariusz publiczny musiał być osobą niekaraną, skarżący nie zauważa, że przecież Sąd uwzględnił i to, że zarzucany mu czyn oskarżony popełnił na służbie. Przy tym zupełnie prokurator nie dostrzega, że to pokrzywdzony niejako sprowokował całe zdarzenie kolejny raz nie zatrzymując się kiedy umundurowaniu funkcjonariusze Policji na służbie, w oznakowanym radiowozie dawali mu stosowne sygnały do zatrzymania i podejmował desperackie działania w celu uniknięcia zatrzymania. W końcu to pokrzywdzony nie wykonywał poleceń. Dalej stwierdzić należy, że prokurator powołując się na wniesiony akt oskarżenia, którym to zarzucono oskarżonemu popełnienie innego umyślnej przestępstwa i wydaniem w związku z tym wyroku skazującego nie zauważa, że oskarżony nie był karany, a powoływanie się na brak pozytywnej prognozy kryminologicznej jest nieporozumieniem, gdyż w niniejszej sprawie Sąd wymierzył oskarżonemu karę bez dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Uważna lektura uzasadnienia wyroku nie prowadzi bynajmniej do wniosku, że obrażenia, których doznał pokrzywdzony uznane zostały, jako istotna okoliczność łagodząca, choć oczywiście obowiązkiem Sądu było ją uwzględnić. Nie może wyrzec postulowanego skutku także powoływanie się przez skarżącego, że K. O. okazał się nieracjonalny, gdyż w świetle zasad

logiki i doświadczenia życiowego każdy przestępca jest nieracjonalny.	
Wniosek	
O zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu K. O. za czyn z art. 231 § 1 kk w zb. z art. 155 kk w zw. z art. 11 § 2 kk kary 4 lat pozbawienia wolności oraz utrzymanie w mocy pozostałych rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Skoro Sąd merytoryczny poczytał na korzyść i niekorzyść wszystkie okoliczności łagodzące oraz obciążające, to brak było podstaw do podwyższania wymierzonej kary pozbawienia wolności.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.1 I	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Sprawstwo i wina oskarżonego, kwalifikacja prawna czynu, wymierzona oskarżonemu kara i kwota zadośćuczynienia.	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Skoro kompletnie zgromadzony materiał dowodowy Sad I instancji poddał wnikliwej i logicznej ocenie. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego, to ocena ta pozostaje pod ochroną art. 7kpk. Żadnych wątpliwości nie budzi przyjęta kwalifikacja prawna czynu, która w sposób staranny została uzasadniona. Wymierzona kara uwzględnia stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz właściwości i warunki osobiste oskarżonego. Kwota zadośćuczynienia znajduje oparcie w obowiązujących przepisach i została prawidłowo uzasadniona.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądzono od oskarżonego i oskarżycielki posiłkowej na rzecz Skarbu Państwa po 1/3 wydatków za postępowanie odwoławcze, a 1/3 tych wydatków obciążono Skarb Państwa oraz wymierzono oskarżonemu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw.z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r., nr 49, poz.223 z późniejszymi zmianami) opłatę za drugą instancję, a oskarżycielce posiłkowej na zasadzie art. 13 ust. 1 w zw. z art. 8 cytowanej ustawy.

7. PODPIS
Iwona Gdula Maciej Żelazowski Stanisław Kucharczyk

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego K. O.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia	
------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej D. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kwalifikacja prawna czynu, kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	3

Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Okręgowy w Szczecinie		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana